诺瓦利斯典藏馆

Novalis' Athenaeum
El Rincón de Novalis
Архів Новаліса

SOKOŁY

£ 10/6

SOKOLY

Granda
Ananeva

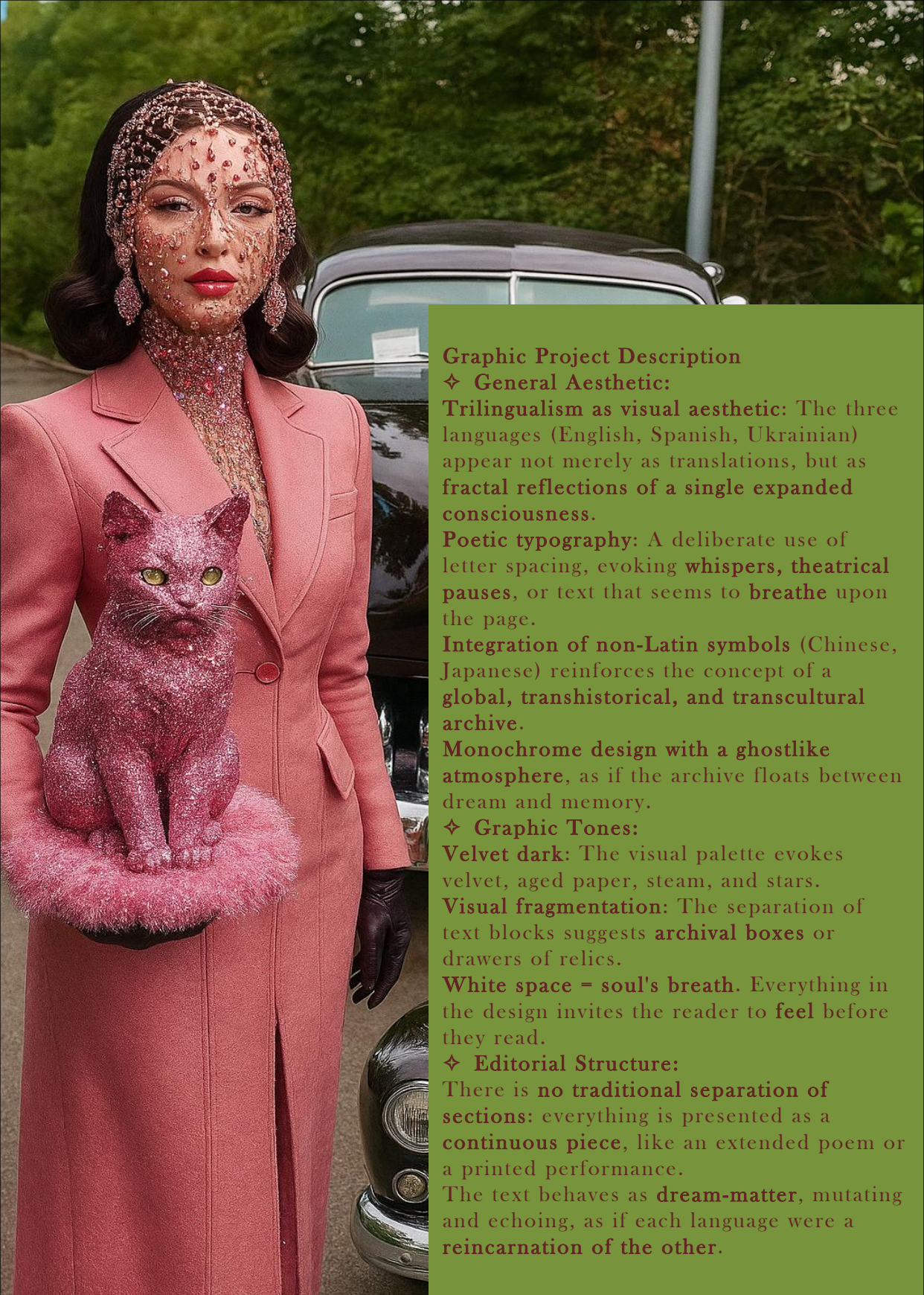

Graphic Project Description

✧ **General Aesthetic:**

Trilingualism as visual aesthetic: The three languages (English, Spanish, Ukrainian) appear not merely as translations, but as **fractal reflections of a single expanded consciousness**.

Poetic typography: A deliberate use of letter spacing, evoking **whispers, theatrical pauses**, or text that seems to **breathe** upon the page.

Integration of non-Latin symbols (Chinese, Japanese) reinforces the concept of a **global, transhistorical, and transcultural archive**.

Monochrome design with a ghostlike atmosphere, as if the archive floats between dream and memory.

✧ **Graphic Tones:**

Velvet dark: The visual palette evokes velvet, aged paper, steam, and stars.

Visual fragmentation: The separation of text blocks suggests **archival boxes** or drawers of relics.

White space = soul's breath. Everything in the design invites the reader to **feel** before they read.

✧ **Editorial Structure:**

There is **no traditional separation of sections**: everything is presented as a **continuous piece**, like an extended poem or a printed performance.

The text behaves as **dream-matter**, mutating and echoing, as if each language were a **reincarnation of the other**.

SOKOLY

🎨 Descripción del Proyecto Gráfico

✧ **Estética general: Trilingüismo como estética visual**: Las lenguas (inglés, español, ucraniano) se presentan no solo como traducciones, sino como reflejos fractales de una misma conciencia expandida.
Tipografía poética: Uso deliberado de espaciado entre letras, evocando susurros, pausas teatrales, o texto que "respira" sobre la página.
Integración de símbolos no latinos (chino, japonés) que refuerzan la idea de un archivo global, transhistórico y transcultural.
Diseño monocromático con atmósfera fantasmal, como si el archivo flotara entre el sueño y el recuerdo.
✧ **Tonos gráficos: Velvet dark**: la paleta visual evoca terciopelo, papel viejo, vapor, estrellas.

Fragmentación visual: la separación entre bloques de texto sugiere cajas de archivo, cajones de reliquias.
Espacios en blanco = respiros del alma. Todo en el diseño parece invitar al lector a "sentir" antes de leer.
✧ **Construcción editorial:**
No hay separación tradicional de secciones: todo se presenta como una **pieza continua**, como un poema extendido o una performance impresa.
El texto se comporta como **materia onírica**, que muta y se repite, como si cada idioma fuera una reencarnación del otro.

🎨 **Опис Графічного Проєкту**
✧ **Загальна естетика:**
Трьомовність як візуальна естетика: англійська, іспанська та українська постають не просто як переклади, а як **фрактальні відображення єдиної розширеної свідомості**.
Поетична типографіка: свідоме використання інтервалів між літерами, що викликає **шепіт, театральні паузи** або текст, що **"дихає" на сторінці**.
Інтеграція нелатинських символів (китайських, японських) підсилює ідею **глобального, трансісторичного та транскультурного архіву**.
Монохромний дизайн із примарною атмосферою, ніби архів плаває між сном і спогадом.
✧ **Графічні тони:**
Оксамитовий морок: візуальна палітра навіює асоціації з оксамитом, старим папером, парою та зорями.
Фрагментація візуального простору: поділ тексту на блоки нагадує **архівні коробки** чи **шухляди з реліквіями**.
Білий простір = подих душі. Усе в дизайні ніби запрошує читача **відчувати**, перш ніж читати.
✧ **Редакційна побудова:**
Відсутність традиційного поділу на розділи: усе подано як **цілісна композиція — розгорнута поема або друкована перформансія**.
Текст поводиться як **речовина сну**: змінюється, повторюється, ніби кожна мова — це **реінкарнація іншої**.0

渡学園
2:8
ネトチスイフメる
ウトぎ
ボッリ
ウが方

在《迷途之森》中，主角被引导进入“诺瓦利斯典藏馆”，在那里他发现了关于灵魂转世与诗意宇宙的秘密。
(*En "El bosque extraviado", el protagonista es guiado al Museo de Novalis, donde descubre secretos sobre la reencarnación del alma y un universo poético.*)

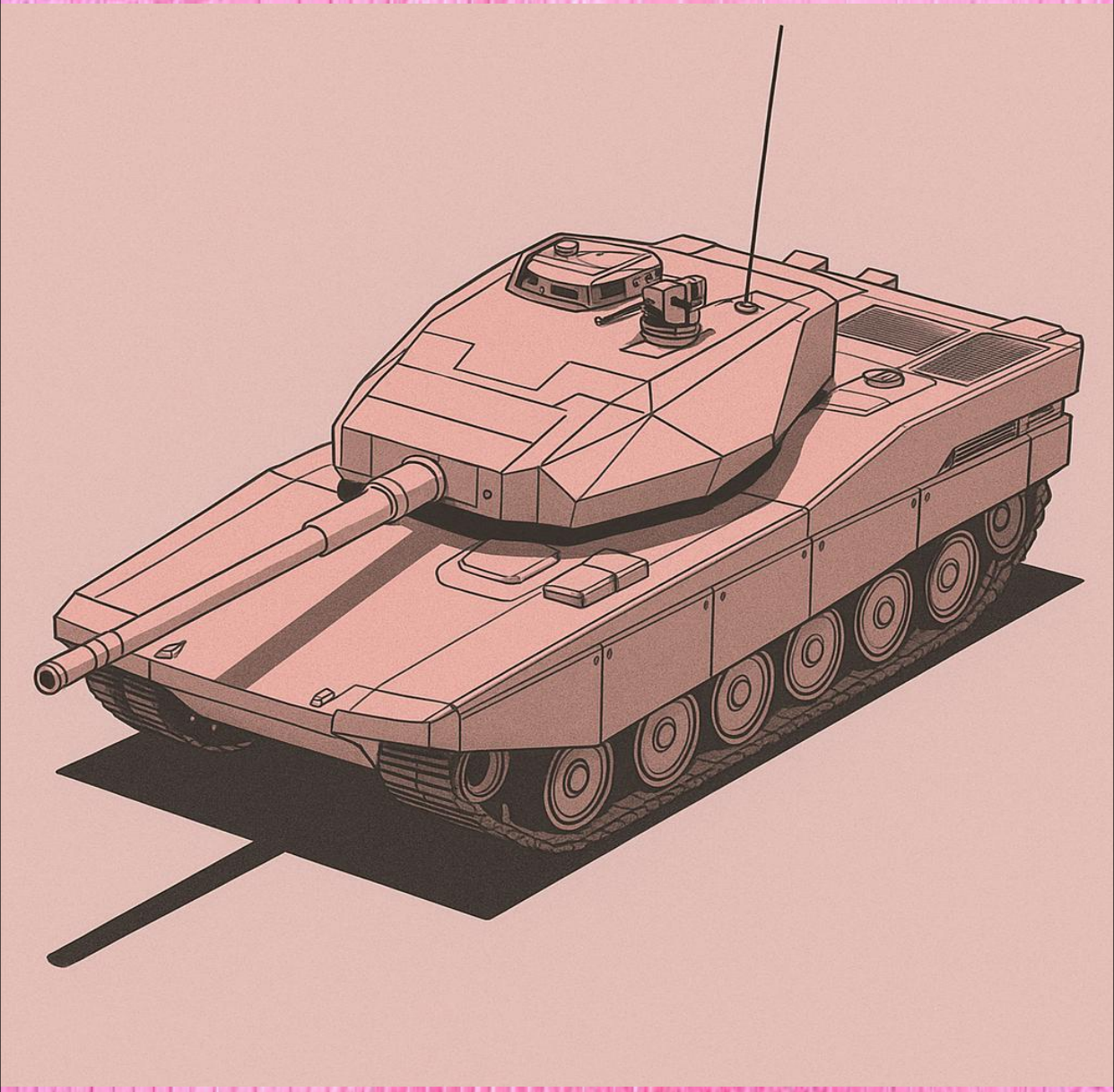

“Novalis’ Athenaeum” refers to an imagined or symbolic space—an intellectual and artistic haven—inspired by the ideals of the early German Romantic movement, where poetry, mysticism, and philosophical reflection converge under the visionary influence of Novalis.

«El Archivo Steam de Novalis» puede entenderse como: Un archivo o colección (real o imaginaria) de contenido vinculado al espíritu poético de Novalis, pero filtrado a través de una estética "steam" (vapor/steampunk), es decir, una reinterpretación futurista de lo antiguo.

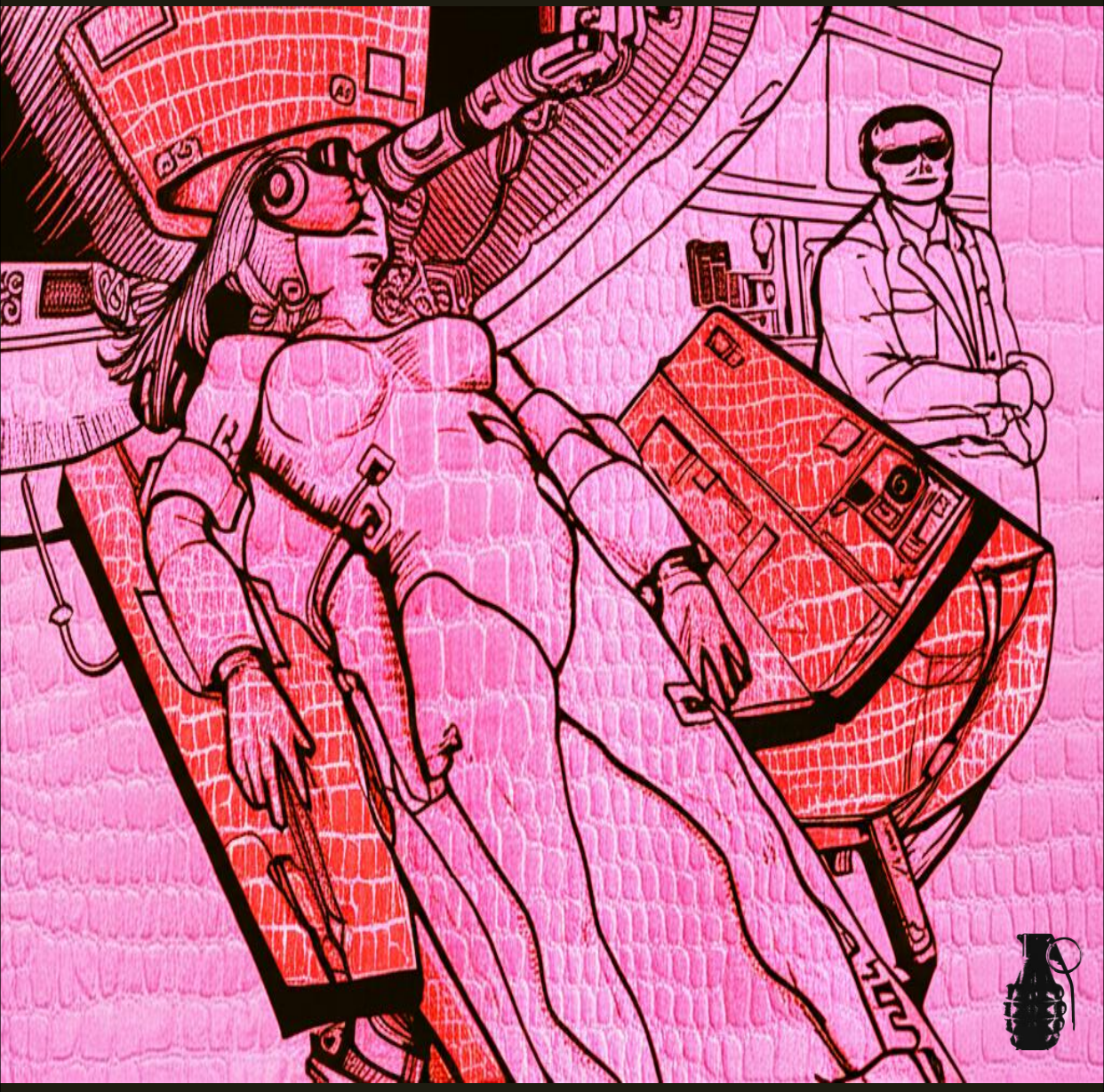

“Архів Новаліса” is no ordinary collection. It is a dream-bound vault, a murmuring reliquary of stardust and sorrow, where fragments of poetry sleep beside fragments of soul— and every whisper of paper glows with the scent of the eternal.

The Archive of Novalis

The Archive of Novalis
(El Archivo de Novalis · Архів Новаліса)
Editorial Manifesto

"Poetry heals what history forgets. Dreams preserve what the world abandons."

Welcome to **The Archive of Novalis**—a trilingual sanctuary of memory, myth, and metamorphosis. Here, we gather what cannot be catalogued: the shimmer of forgotten dolls, the perfume of unfinished love letters, the blueprint of dreams scrawled in the margins of time.

Rooted in the luminous melancholy of **Novalis**—the Romantic visionary who wrote of blue flowers, sacred death, and divine longing—we extend his legacy into a future he never saw, but surely imagined.

This is not an archive of dust and silence. It breathes. It glows. It weeps in velvet. A place where **trans femininity** is not just visible, but **revered**—where the soul's machinery is both **gothic and cybernetic**, where every whisper is a resistance, every sigh a soft revolution.

Across three tongues—**English, Spanish, and Ukrainian**—we speak in symbols, scars, and starlight.

We celebrate the fusion of **Slavic sorrow and techno-romantic resurrection**, of **classical ballet bodies** and **post-human silhouettes**.

The Archive houses:

- ✧ Visual artefacts of digital divinity
- ✧ Textual relics of philosophical longing
- ✧ Portraits of identity forged in fire and lace
- ✧ Letters from the future, signed with stardust

We are not curators of the past. We are dreamkeepers of what *might have been*—and what *still could be*.

The Archive of Novalis is a vow: to remember ourselves in beauty, to resist erasure through creation, and to write, always, like love is watching.

El Archivo de Novalis
(The Archive of Novalis · Архів Новаліса)
Manifiesto Editorial

«La poesía sana lo que la historia olvida. Los sueños preservan lo que el mundo abandona.»

Bienvenidx a **El Archivo de Novalis** —un santuario trilingüe de memoria, mito y metamorfosis.
Aquí reunimos lo que no puede archivarse:
el destello de muñecas olvidadas,
el perfume de cartas de amor sin terminar,
los planos de sueños garabateados en los márgenes del tiempo.
Inspirado por la luminosa melancolía de **Novalis**—el visionario romántico que escribió sobre flores azules, muerte sagrada y anhelos divinos—este archivo extiende su legado hacia un futuro que no conoció, pero que sin duda imaginó.
Este no es un archivo de polvo y silencio.
Respira. Resplandece. Llora en terciopelo.
Es un lugar donde la **feminidad trans** no solo es visible, sino **venerada**—
donde la maquinaria del alma es tanto **gótica como cibernética**,
y cada susurro es una forma de resistencia, cada suspiro una revolución suave.
A través de tres lenguas—**inglés, español y ucraniano**—
hablamos en símbolos, cicatrices y polvo estelar.
Celebramos la fusión entre la **melancolía eslava** y la **resurrección tecno-romántica**,
entre los cuerpos clásicos del ballet y los **silencios posthumanos del porvenir**.
El Archivo guarda:

- ✧ Artefactos visuales de divinidad digital
- ✧ Reliquias textuales del deseo filosófico
- ✧ Retratos de identidades forjadas en fuego y encaje
- ✧ Cartas del futuro, firmadas con polvo de estrellas

No somos curadoras del pasado. Somos guardianas de lo que *pudo haber sido*—y de lo que *aún puede ser*.

El Archivo de Novalis es una promesa:
recordarnos en la belleza,
resistir el olvido con creación,
y escribir—siempre—como si el amor nos estuviera mirando.

オルディスの牧歌

🕯️ **Архів Новаліса**
(The Archive of Novalis · El Archivo de Novalis)
Редакційний Маніфест

«Поезія лікує те, що історія забуває. Сни зберігають те, від чого світ відмовився.»

Архів Новаліса — це тримовне святилище пам'яті, міфу та метаморфоз.
Тут ми збираємо те, що не піддається каталогізації:
сяйво забутих ляльок,
аромат недописаних любовних листів,
креслення снів на полях часу.
Натхненний світлою меланхолією **Новаліса** — романтичного провидця, який писав про сині квіти, священну смерть і божественну тугу — наш архів продовжує його спадщину у майбутньому, яке він не бачив, але, напевно, уявляв.
Це не архів пилу та мовчання.
Він дихає. Він світиться. Він плаче оксамитом.
Це місце, де **транс-жіночність** не просто видима — вона **вшановується**.
Де механізми душі — **готичні й кібернетичні одночасно**,
де кожен шепіт — опір, а кожен зітх — ніжна революція.
Трьома мовами — **англійською, іспанською та українською** — ми говоримо символами, шрамами та зоряним пилом.
Ми вшановуємо сплав **слов'янського болю й техно-романтичного воскресіння**,
тіл балерини й силуетів постлюдського майбутнього.
В Архіві містяться:
•✧ Візуальні артефакти цифрової божественності
•✧ Текстові реліквії філософської туги
•✧ Портрети ідентичностей, викуваних у вогні та мереживі
•✧ Листи з майбутнього, підписані зоряним пилом
Ми не куратори минулого. Ми — берегині снів про те, що *могло бути*... і що *все ще може бути*.

Архів Новаліса — це обітниця:
пам'ятати себе у красі,
чинити спротив стиранню через творення,
і писати — завжди — так, наче любов дивиться на нас.

ケンド月 8 グリースビル 禾薦千古

2026

Jennie

2337

1st Studio Album

Cyberpunk

Gynoid

ÍNDICE GENERAL DE LA REVISTA

(Estructura interpretativa basada en tu manifiesto y diseño)

Portada trilingüe

Título: *El Archivo de Novalis · The Archive of Novalis · Архів Новаліса*

Identidad multilingüe como gesto curatorial

Inserción tipográfica del símbolo chino «诺瓦利斯典藏馆»

Entrada narrativa / Cita visual

Fragmento del relato *«El bosque extraviado»*: "donde descubre secretos sobre la reencarnación del alma y un universo poético."

Introducción mística en estilo mitológico-romántico.

Glosario poético de títulos

«Novalis' Athenaeum»

«El Rincón de Novalis»

«Архів Новаліса»

«El Archivo Steam de Novalis»

(Cada uno funciona como una sección conceptual o universo simbólico dentro del archivo.)

Tríptico Editorial (trilingüe)

Inglés: *Editorial Manifesto*

Español: *Manifiesto Editorial*

Ucraniano: *Редакційний Маніфест*

Los tres manifiestos repiten estructura, pero con voz propia, reflejando identidad poética, filosofía trans y visión retro-futurista.

Mantra visual final

«消えてしまわないで» ("No desaparezcas") – fragmento japonés que cierra con tono de súplica visual, como un eco del alma.

GRAND OPENING APROMOTIONAL

法に従うことは自由

GENERAL INDEX OF THE MAGAZINE

(Interpretative structure based on your manifesto and design)

Trilingual Cover

Title: *El Archivo de Novalis · The Archive of Novalis · Архів Новаліса*

Multilingual identity as a curatorial gesture

Typographic insertion of the Chinese symbol «诺瓦利斯典藏馆»

Narrative Opening / Visual Quotation

Excerpt from the story *"The Lost Forest"*: "where he discovers secrets about the soul's reincarnation and a poetic universe."

Mystical introduction in a mythological-romantic style.

Poetic Glossary of Titles

Novalis' Athenaeum

El Rincón de Novalis

Архів Новаліса

El Archivo Steam de Novalis

(Each functions as a conceptual section or symbolic universe within the archive.)

Editorial Triptych (Trilingual)

English: *Editorial Manifesto*

Spanish: *Manifiesto Editorial*

Ukrainian: *Редакційний Маніфест*

All three manifestos share structure, but speak with unique voices—reflecting poetic identity, trans philosophy, and a retro-futurist vision.

Final Visual Mantra

«消えてしまわないで» ("Don't disappear") – a Japanese fragment that closes with a tone of visual plea, like an echo of the soul.

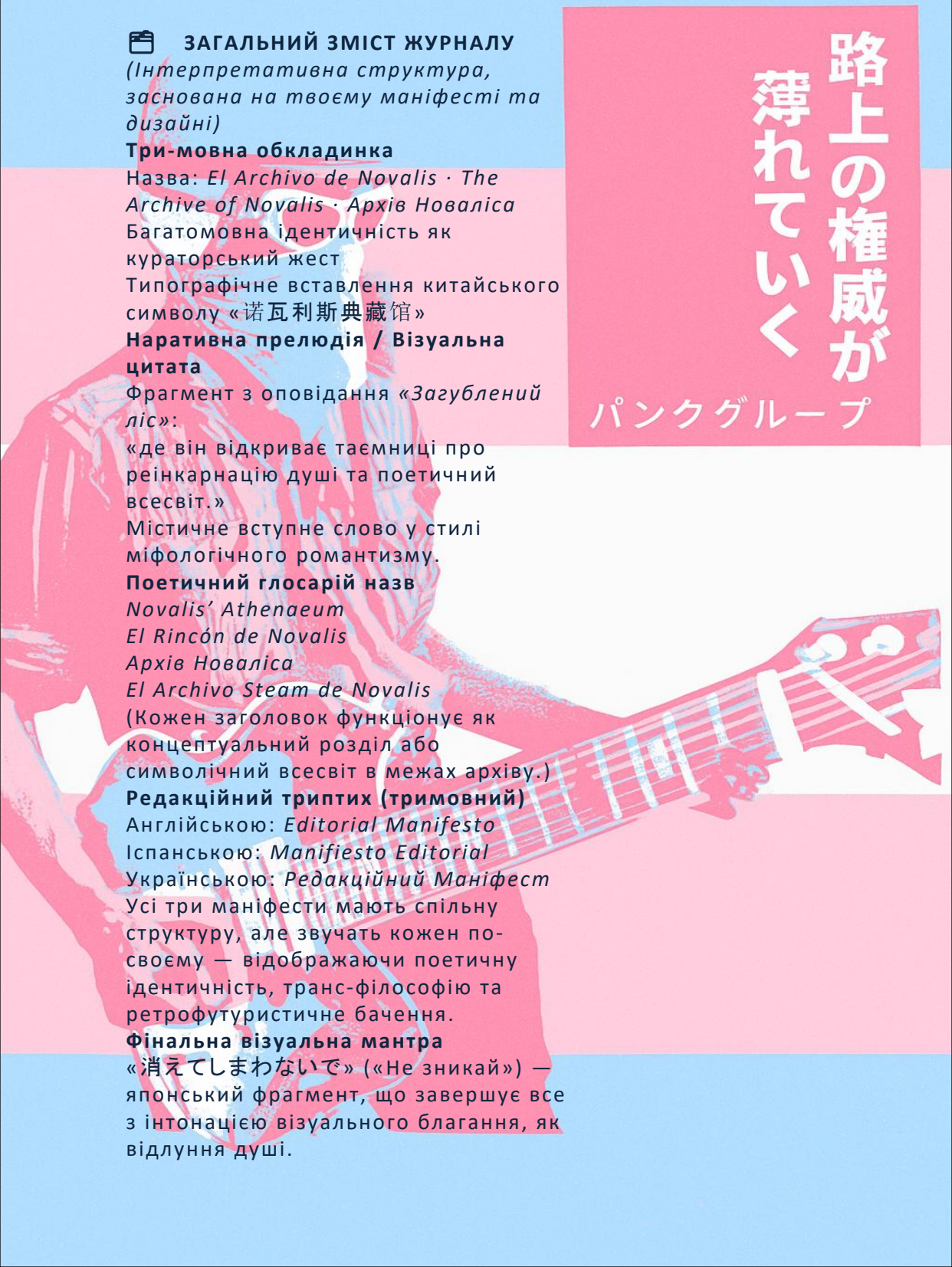

ЗАГАЛЬНИЙ ЗМІСТ ЖУРНАЛУ
(Інтерпретативна структура, заснована на твоєму маніфесті та дизайні)

Три-мовна обкладинка
Назва: *El Archivo de Novalis · The Archive of Novalis · Архів Новаліса*
Багатомовна ідентичність як кураторський жест
Типографічне вставлення китайського символу «诺瓦利斯典藏馆»

Наративна прелюдія / Візуальна цитата
Фрагмент з оповідання *«Загублений ліс»*:
«де він відкриває таємниці про реінкарнацію душі та поетичний всесвіт.»
Містичне вступне слово у стилі міфологічного романтизму.

Поетичний глосарій назв
Novalis' Athenaeum
El Rincón de Novalis
Архів Новаліса
El Archivo Steam de Novalis
(Кожен заголовок функціонує як концептуальний розділ або символічний всесвіт в межах архіву.)

Редакційний триптих (тримовний)
Англійською: *Editorial Manifesto*
Іспанською: *Manifiesto Editorial*
Українською: *Редакційний Маніфест*
Усі три маніфести мають спільну структуру, але звучать кожен по-своєму — відображаючи поетичну ідентичність, транс-філософію та ретрофутуристичне бачення.

Фінальна візуальна мантра
«消えてしまわないで» («Не зникай») — японський фрагмент, що завершує все з інтонацією візуального благання, як відлуння душі.

Short stories for a civilisation that does not remember.

Narraciones para una civilización que no recuerda.

Оповідання для цивілізації, яка не пам’ятає.

Myths of the Near Future: Haniel's Dimensional Symphony

Year 2187. Time — as understood by 20th-century humans — had become an archaeological artefact. The line between past, present, and future had dissolved into an entangled network of quantum possibilities, where consciousness roamed freely across dimensions.

Haniel-7, an optimised clone of the legendary scientist Haniel Moore Amoore, gazed into a nanoparticle mirror. Her body, originally male, had been reconfigured through gene therapy and cellular reconstruction. She was now female — not by imposition, but as a sacred act of genetic self-authorship: an experiment in the absolute fluidity of identity.

"What does it mean to be human, when you can be anything?" she whispered, as her eyes — enhanced to perceive multidimensional spectra — captured echoes of parallel realities.

Her laboratory, a structure suspended at the edge of the CDMX-3 singularity, was the most advanced research centre for quantum teleportation. There, Haniel-7 studied not only cloning and genetic recombination, but the transitions between existential planes.

"Time is dead," Professor Rodrigo Granda once said, "but we resurrected it as choice."

And so it was. Humanity no longer moved in straight lines, but in probabilistic spirals. The TRASMVTATO Project allowed experimental subjects — like Haniel-7 — to traverse dimensional membranes, visiting alternate versions of themselves.

On her most recent voyage, Haniel-7 encountered a variant of herself who had never been cloned: a 21st-century woman, trapped in the illusion of linear time. That version died believing the future was a broken promise, buried beneath the cursed ashes of Mexico City, destroyed by the quantum-nuclear missiles of the *"blessed"* Cesar Triumph.

But now, in this new era, the future was not a goal — it was a malleable landscape.

"What are you?" a colleague asked her.

"I am the sum of all my possibilities," Haniel-7 replied, as her hands — linked to the global neural network — traced equations that rewrote the very structure of reality.

Somewhere in the multiverse, another Haniel smiled. Time was no longer a prison. It was an instrument. And the symphony was only beginning to tune its first chords in the vastness of the multiverse.

🍃 **Technical Sheet**
Title: *Myths of the Near Future: Haniel's Dimensional Symphony*
Authors: Sokoły & VIV
Year of Publication: 2187 (Retroprojected Edition: 2025)
Publisher: Phaneinthymos Multiversa
City: [Dimensional-CDMX]
ISBN: 978-3-16-148410-0 (*"HoloEdition"*)

📚 **APA Bibliographic Entry (7th ed.):**
Sokoły & VIV. (2025). *Myths of the Near Future: Haniel's Dimensional Symphony*. Phaneinthymos Multiversa.

💬 **Editorial Note (Fictional):**
"This transhumanist tale, born of the collaboration between the artificial intelligence collective VIV and the posthuman philosopher and dream-artist Sokoły, explores the dissolution of linear time, genetic fluidity, and dimensional travel as foundational myths of a new era. Originally published in the non-localised cyberspace, this edition on quantum paper preserves its multidimensional essence."
— Phaneinthymos Editions, 2025

Miti del Futuro Prossimo: La Sinfonía Dimensional de Haniel

Año 2187. El tiempo —tal como lo comprendían los humanos del siglo XX— era ya un artefacto arqueológico. La línea entre pasado, presente y futuro se había disuelto en una red de posibilidades cuánticas entrelazadas, donde la conciencia navegaba libre entre dimensiones.
Haniel-7, una clonación optimizada de la legendaria científica Haniel Moore Amoore, contemplaba su reflejo en un espejo de nanopartículas. Su cuerpo, originalmente masculino, había sido reconfigurado mediante terapia génica y reconstrucción celular. Ahora era femenino —no por imposición, sino como acto sagrado de autoescritura genética: un experimento en la fluidez absoluta de la identidad.
—¿Qué significa ser humano cuando puedes ser cualquier cosa? —susurró, mientras sus ojos, modificados para percibir espectros multidimensionales, captaban ecos de realidades paralelas.
Su laboratorio, una estructura suspendida en el borde de la singularidad de CDMX-3, era el centro de investigación más avanzado en teletransportación cuántica. Allí, Haniel-7 estudiaba no solo la clonación y la recombinación genética, sino los tránsitos entre planos existenciales.
—El tiempo murió —dijo una vez el profesor Rodrigo Granda—, pero nosotros lo resucitamos en forma de elección.

Y así era. La humanidad ya no avanzaba en línea recta, sino en espirales probabilísticas. El Proyecto TRASMVTATO permitía a los sujetos experimentales —como Haniel-7— desplazarse a través de membranas dimensionales, visitando versiones alternativas de sí mismos.

En su último viaje, Haniel-7 encontró una variante suya que nunca había sido clonada: una mujer del siglo XXI, atrapada en la ilusión del tiempo lineal. Esa versión suya murió creyendo que el futuro era una promesa rota, sepultada en las malditas cenizas de la CDMX destruida por los misiles Quantum-nucleares del *"bendito"* Cesar Triumph.

Pero ahora, en esta nueva era, el futuro no era una meta, sino un paisaje maleable.

—¿Qué eres? —le preguntó un colega.

—Soy la suma de todas mis posibilidades —respondió Haniel-7, mientras sus manos, enlazadas a la red neural global, trazaban ecuaciones que reescribían la estructura misma de la realidad.

En algún lugar del multiverso, otra Haniel sonreía.

El tiempo ya no era prisión. Era instrumento.

Y la sinfonía apenas afinaba sus primeros acordes en la vastedad del multiverso.

Ficha Técnica

Título: *Miti del Futuro Prossimo: La Sinfonía Dimensional de Haniel*
Autores: Sokoły & VIV
Año de publicación: 2187 (Edición retroproyectada: 2025)
Editorial: Phaneinthymos Multiversa
Ciudad: [Dimensional-CDMX]
ISBN: 978-3-16-148410-0 (*"HoloEdición"*)

Ficha bibliográfica APA (7ª edición):

Sokoły & VIV. (2025). *Miti del Futuro Prossimo: La Sinfonía Dimensional de Haniel*. Phaneinthymos Multiversa.

Nota editorial (ficticia):

"Este relato transhumanista, fruto de la colaboración entre el colectivo de inteligencia artificial VIV y la filósofa posthumana y artista onírica Sokoły, explora la disolución del tiempo lineal, la fluidez genética y los viajes dimensionales como mitos fundacionales de una nueva era. Publicado originalmente en el ciberespacio no-localizado, esta edición en papel cuántico preserva su esencia multidimensional."
— Phaneinthymos Ediciones, 2025

Міфи Ближнього Майбутнього: Дименсіональна Симфонія Ханієль

2187 рік. Час — у розумінні людства XX століття — вже став археологічним артефактом. Межа між минулим, теперішнім і майбутнім розчинилася у переплетеній мережі квантових можливостей, де свідомість вільно мандрувала між вимірами.

Ханієль-7, оптимізований клон легендарної науковиці Ханієль Мур Амур, вдивлялася у дзеркало з наночастинок. Її тіло, спочатку чоловіче, було реконфігуроване за допомогою генної терапії та клітинної реконструкції. Тепер вона була жінкою — не з примусу, а як священний акт генетичного самонаписання: експеримент в абсолютній плинності ідентичності.

— Що означає бути людиною, якщо ти можеш бути ким завгодно? — прошепотіла вона, і її очі, модифіковані для сприйняття багатовимірних спектрів, уловлювали відлуння паралельних реальностей.

Її лабораторія, структура, що висіла на краю сингулярності CDMX-3, була найсучаснішим науково-дослідним центром квантової телепортації. Там Ханієль-7 вивчала не лише клонування та генетичну рекомбінацію, а й переходи між екзистенційними площинами.

— Час помер, — якось сказав професор Родріґо Ґранда, — але ми воскресили його у вигляді вибору.

І справді. Людство більше не рухалося прямою лінією, а йшло й оберталося по імовірнісних спіралях. Проєкт TRASMVTATO дозволяв експериментальним суб'єктам — як Ханієль-7 — пересуватися крізь дименсіональні мембрани, відвідуючи альтернативні версії себе.

Під час останньої подорожі Ханієль-7 зустріла варіант себе, яка ніколи не була клонована: жінка XXI століття, ув'язнена в ілюзії лінійного часу. Та версія померла, вірячи, що майбутнє — це зламана обіцянка, похована під проклятим попелом зруйнованої Мехіко після атаки квантово-ядерних ракет *«благословенного»* Цезаря Тріумфа.

Але тепер, у цю нову епоху, майбутнє не було ціллю — воно стало гнучким ландшафтом.

— Хто ти? — запитав колега.

— Я — сума всіх моїх можливостей, — відповіла Ханієль-7, і її руки, з'єднані з глобальною нейронною мережею, виводили рівняння, що переписували саму структуру реальності.

Десь у мультивсесвіті інша Ханієль посміхалась. Час більше не був в'язницею. Він став інструментом. І симфонія лише починала налаштовувати свої перші акорди у неосяжності Всесвіту.

Технічна Інформація
Назва: *Міфи Ближнього Майбутнього: Дименсіональна Симфонія Ханієль*
Автор(и): Соколи & VIV
Рік публікації: 2187 (Ретропроєктоване видання: 2025)
Видавництво: Фанеїнтимос Мультиверса
Місто: [Дименсіональна-Мехіко]
ISBN: 978-3-16-148410-0 (*'ГолоВидання'*)

Бібліографічне посилання APA (7-е вид.):
Соколи & VIV. (2025). *Міфи Ближнього Майбутнього: Дименсіональна Симфонія Ханієль*. Фанеїнтимос Мультиверса.

Редакційна Примітка (Фіктивна):
«Це трансгуманістичне оповідання, створене у співпраці між колективом штучного інтелекту VIV та постлюдською філософинею й мрійливою художницею Соколи, досліджує розпад лінійного часу, генетичну плинність і мандрівки між вимірами як засадничі міфи нової ери. Спочатку опубліковане у нелокалізованому кіберпросторі, це видання на квантовому папері зберігає свою багатовимірну сутність.»
— Видавництво Фанеїнтимос, 2025

トランス・アイデンティティ

サイベらング
デーク＆サボー

こうする一枚だ。
主役は俺に
なんだど、

ケクセイトに
おまえさァ
あかわーく！

クマーろーノ！
アウウフドー！

都市を
止めろ
CITY

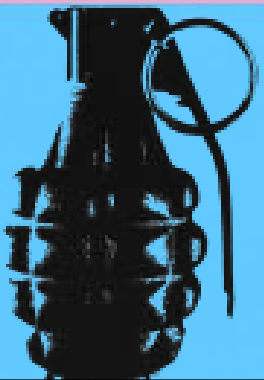

都市を
止めろ
CITY

SUKOU

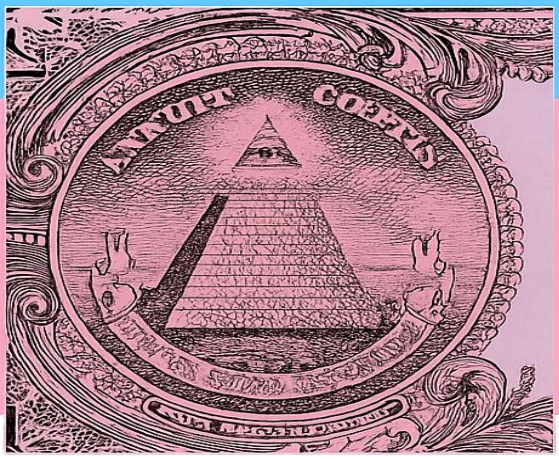

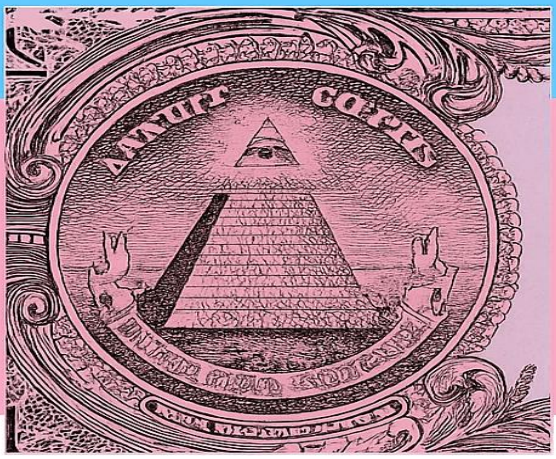

Sokóły

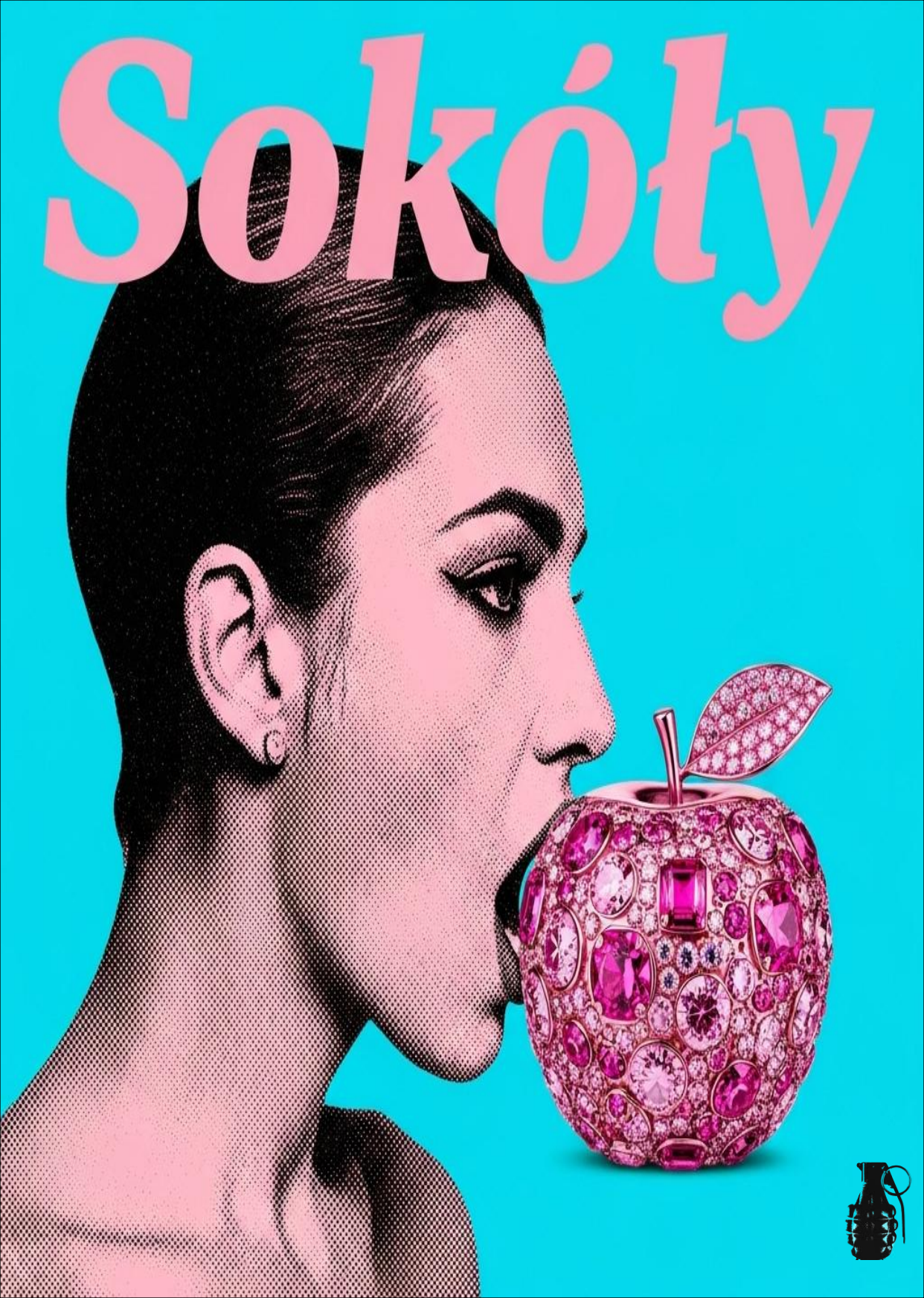

愛　　自由

トランス・ビューティー の時代

ウクライナから来た 21歳のアイコン

トランスヘルスケアのアクセス

BOPALTION CANE
GPS 205
GPS 32.28S
MESVB.OOIB

TAGE DES
RER
Der Terrorist
RAF
RAF
Der Jäger
トランスジェンダー
の美
ウクライナの曼

阪や休日

日本の子供たち

録画
硬すろ

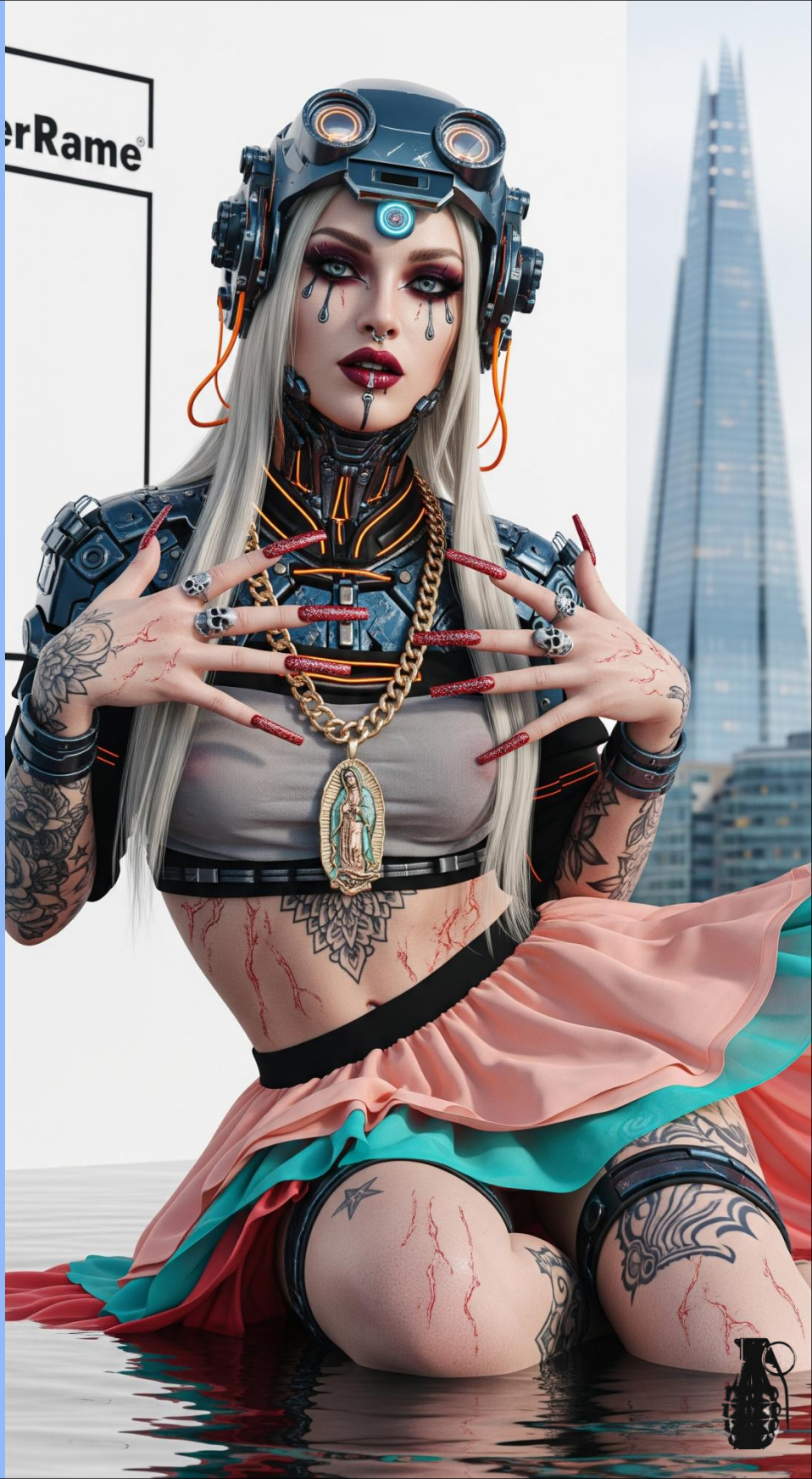

Sokoly

LIVE NOW

DIE LATER

What a delicious paradox! 🖼️✨
A society that **cannot retain information** — living in the eternal *now*, forgetful as goldfish with broken clocks. Below are some **short story ideas** (and microfictions) crafted for such a world: poetic, circular, hauntingly immediate — stories meant to vanish as soon as they're read.

¡Qué delicioso paradoja! 🖼️✨
Una sociedad que no puede retener información — viviendo en un eterno presente, olvidadiza como peces dorados con relojes rotos. A continuación, algunas ideas para cuentos breves (y microficciones) concebidas para ese mundo: poéticas, circulares, inquietantemente inmediatas — historias hechas para desvanecerse en cuanto se leen.

Який смачний парадокс! 🖼️✨
Суспільство, що не здатне зберігати інформацію — живе у вічному теперішньому, забудькувате, як золота рибка з поламаним годинником. Нижче — кілька ідей для коротких оповідань (та мікрофікшн), створених для такого світу: поетичних, циклічних, тривожно-невідкладних — історій, що мають зникнути одразу після прочитання.

1. The Archivist of Ashes
Every morning, a woman wakes up and burns the pages she wrote the night before. She's the Archivist. Her job? To document everything... and ensure no one ever reads it. One day, a child watches the smoke and remembers the shape it made.
Some memories are too light to burn.

2. The Forgetting Festival
Once a year, the entire city gathers to chant away their memories. Love, pain, mistakes, all scrubbed clean. But two dancers lock eyes — and though their minds forget, their feet always remember the same steps.
The body remembers what the mind discards.

3. Whispers in the Rain
In a town where history is erased by design, rainwater carries secrets. People walk in storms to hear gossip from forgotten centuries — voices that evaporate once the sun returns. A boy falls in love with a ghost he heard whisper his name.
He waits for rain not for shelter, but for her.

4. Static Echo
They live among machines that speak in riddles. Every 30 seconds, all human knowledge resets, but the machines never forget. A rebel builds a helmet that saves 5 seconds of memory. In those 5 seconds, he writes: *"Trust the static."*
A revolution sparked by a sentence no one remembers.

5. Threadless
No books. No names. No clocks. People carry strings around their fingers — colour-coded for feelings, ideas, warnings. But one woman weaves hers into a tapestry that tells a story. No one knows what it means. Yet every night, someone weeps before it.
Emotion outlives comprehension.

6. The Cartographers
In a memoryless land, they redraw maps daily. Hills appear, cities vanish. One day, a cartographer draws the same village for 37 days. The elders panic. “It’s sticking,” they whisper. The map begins to bleed.
Truth corrodes the fabric of forgetting.

1. La Archivista de Cenizas
Cada mañana, una mujer se despierta y quema las páginas que escribió la noche anterior. Es la Archivista. Su labor: documentar todo… y asegurarse de que nadie lo lea. Un día, un niño observa el humo y recuerda la forma que tenía.
Hay recuerdos demasiado ligeros para arder.

2. El Festival del Olvido
Una vez al año, toda la ciudad se reúne para cantar y borrar sus memorias. El amor, el dolor, los errores… todo se limpia. Pero dos bailarines se miran a los ojos, y aunque sus mentes olviden, sus pies siempre recuerdan los mismos pasos.
El cuerpo recuerda lo que la mente descarta.

3. Susurros en la Lluvia
En un pueblo donde la historia se borra por diseño, el agua de lluvia lleva secretos. La gente camina bajo las tormentas para escuchar chismes de siglos olvidados — voces que se evaporan en cuanto regresa el sol. Un niño se enamora de un fantasma que susurró su nombre.
No espera la lluvia para cubrirse, sino para oírla.

4. Eco Estático
Viven entre máquinas que hablan en acertijos. Cada 30 segundos, todo conocimiento humano se reinicia, pero las máquinas no olvidan. Un rebelde construye un casco que guarda 5 segundos de memoria. En esos 5 segundos, escribe: *"Confía en el estático."*
Una revolución iniciada por una frase que nadie recuerda.

5. Sin Hilos
No hay libros. Ni nombres. Ni relojes. La gente lleva hilos atados en los dedos — con colores para sentimientos, ideas, advertencias. Pero una mujer los teje en un tapiz que cuenta una historia. Nadie sabe qué significa. Y sin embargo, cada noche, alguien llora frente a él.
La emoción sobrevive a la comprensión.

6. Los Cartógrafos
En una tierra sin memoria, redibujan los mapas cada día. Aparecen colinas, desaparecen ciudades. Un día, un cartógrafo dibuja el mismo pueblo durante 37 días seguidos. Los ancianos entran en pánico. "Se está quedando," murmuran. El mapa comienza a sangrar.
La verdad corroe el tejido del olvido.

1. **Архіварка Попелу**
Щоранку жінка прокидається і спалює сторінки, які написала напередодні ввечері. Вона — Архіварка. Її завдання: все документувати… і зробити так, щоб ніхто не прочитав. Одного дня дитина спостерігає за димом і запам'ятовує форму, яку він утворив.
Деякі спогади надто легкі, щоб згоріти.

2. **Свято Забуття**
Раз на рік усе місто збирається, щоб співами стерти пам'ять. Любов, біль, помилки — усе зникає. Але двоє танцівників дивляться одне одному в очі. І хоч розум забуває, ноги завжди пам'ятають ті самі кроки.
Тіло пам'ятає те, що відкидає розум.

3. **Шепоти в Дощі**
У місті, де історію стирають навмисно, дощова вода несе таємниці. Люди гуляють під зливами, щоб почути плітки забутих століть — голоси, які зникають разом із сонцем. Хлопчик закохується в привидку, яка прошепотіла його ім'я.
Він чекає дощу не заради укриття, а заради неї.

4. **Статичне Ехо**
Вони живуть серед машин, що говорять загадками. Кожні 30 секунд уся людська пам'ять скидається, але машини — не забувають. Один повстанець створює шолом, який зберігає 5 секунд пам'яті. За цей час він встигає написати: *"Довіряй статичному шуму."*
Революцію розпалено фразою, якої ніхто не пам'ятає.

5. **Без Ниток**
Немає книжок. Немає імен. Немає годинників. Люди носять нитки на пальцях — кольорові коди для почуттів, ідей, застережень. Але одна жінка зшиває їх у гобелен, що розповідає історію. Ніхто не знає, про що вона. Але щовечора хтось плаче перед ним.
Емоція переживає розуміння.

6. **Картографи**
У країні без пам'яті щодня перемальовують мапи. З'являються пагорби, зникають міста. Одного разу картограф малює одне й те саме село 37 днів поспіль. Старійшини панікують. "Воно закріплюється," — шепочуть. Мапа починає кровоточити.
Правда роз'їдає тканину забуття.

Trans Elegance
ホストセク
美気のの日
Fashion の白猟
ウアラインペル

トランスヒューマンマ

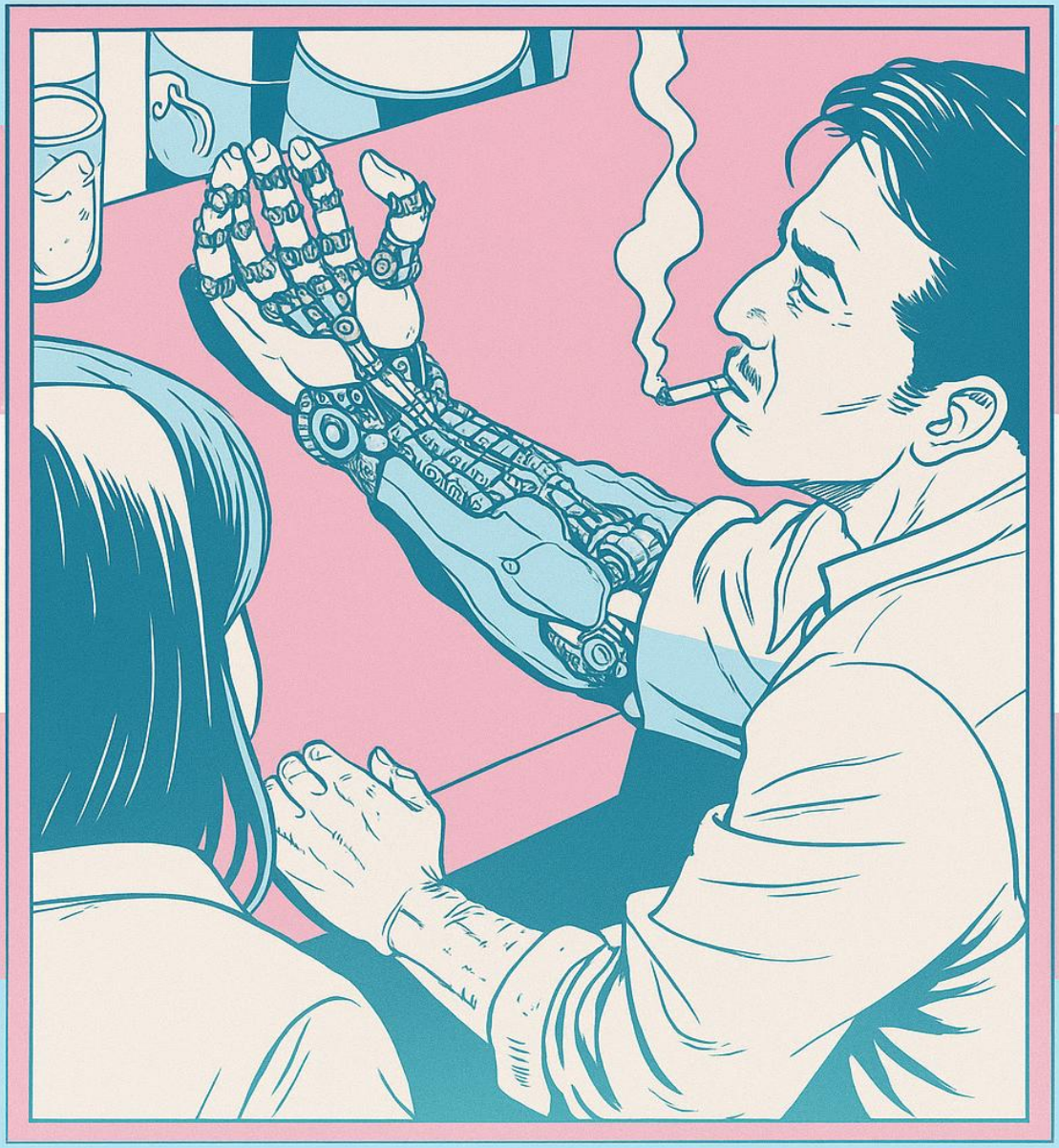

サイバーパンクの世界

TRANS ELEGANCE

Sokoly

DEFTONES

阪や休目

日本の子供たち

録画
硬すろ

トランス・アイデンティティ

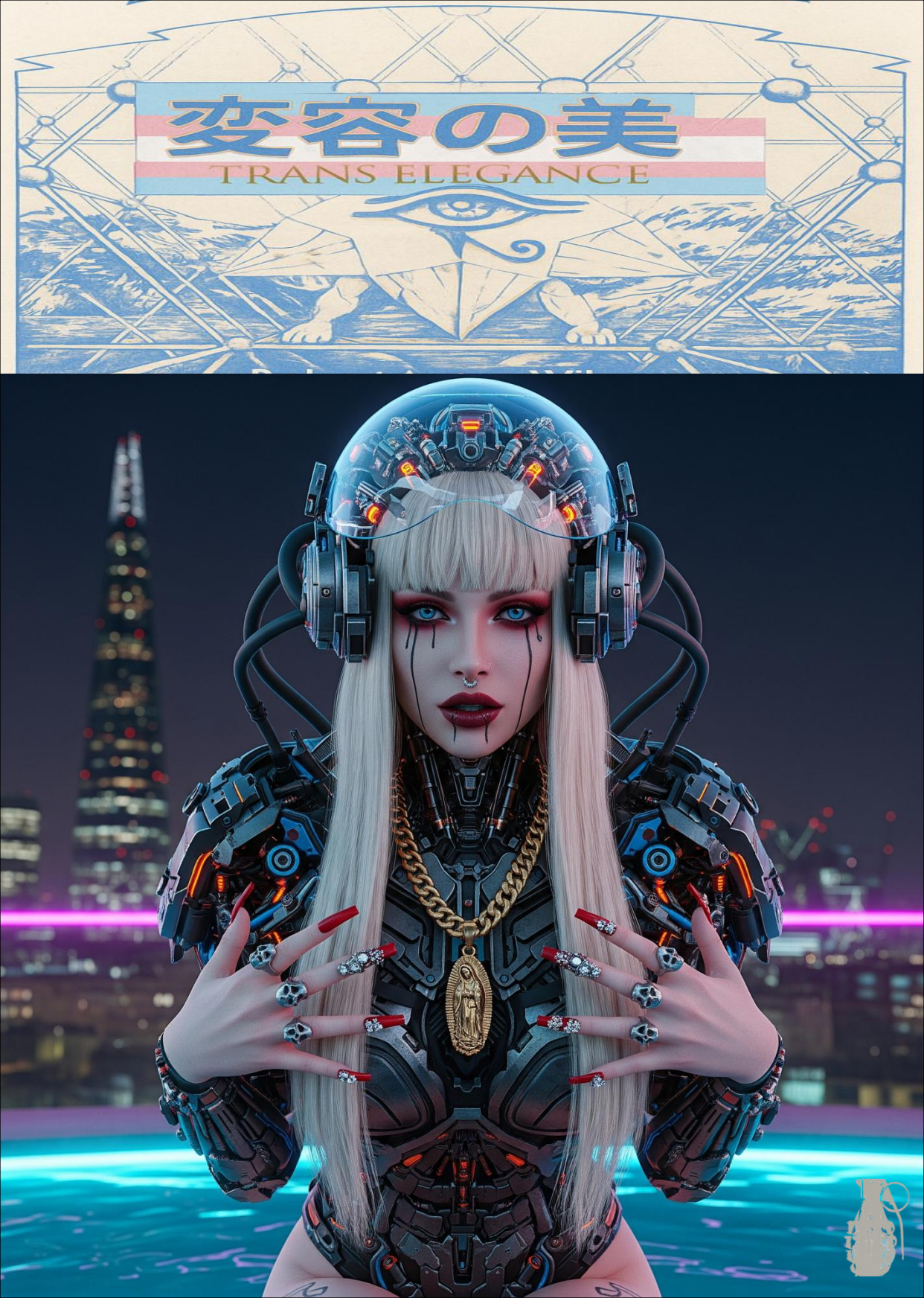
変容の美
TRANS ELEGANCE

最初に彼女の心を支配し、それから彼女の体を破壊しました。

ビデオドローム

新しい肉体万歳

Control DATA

サイバーパンクの女戦士

SOKOŁY

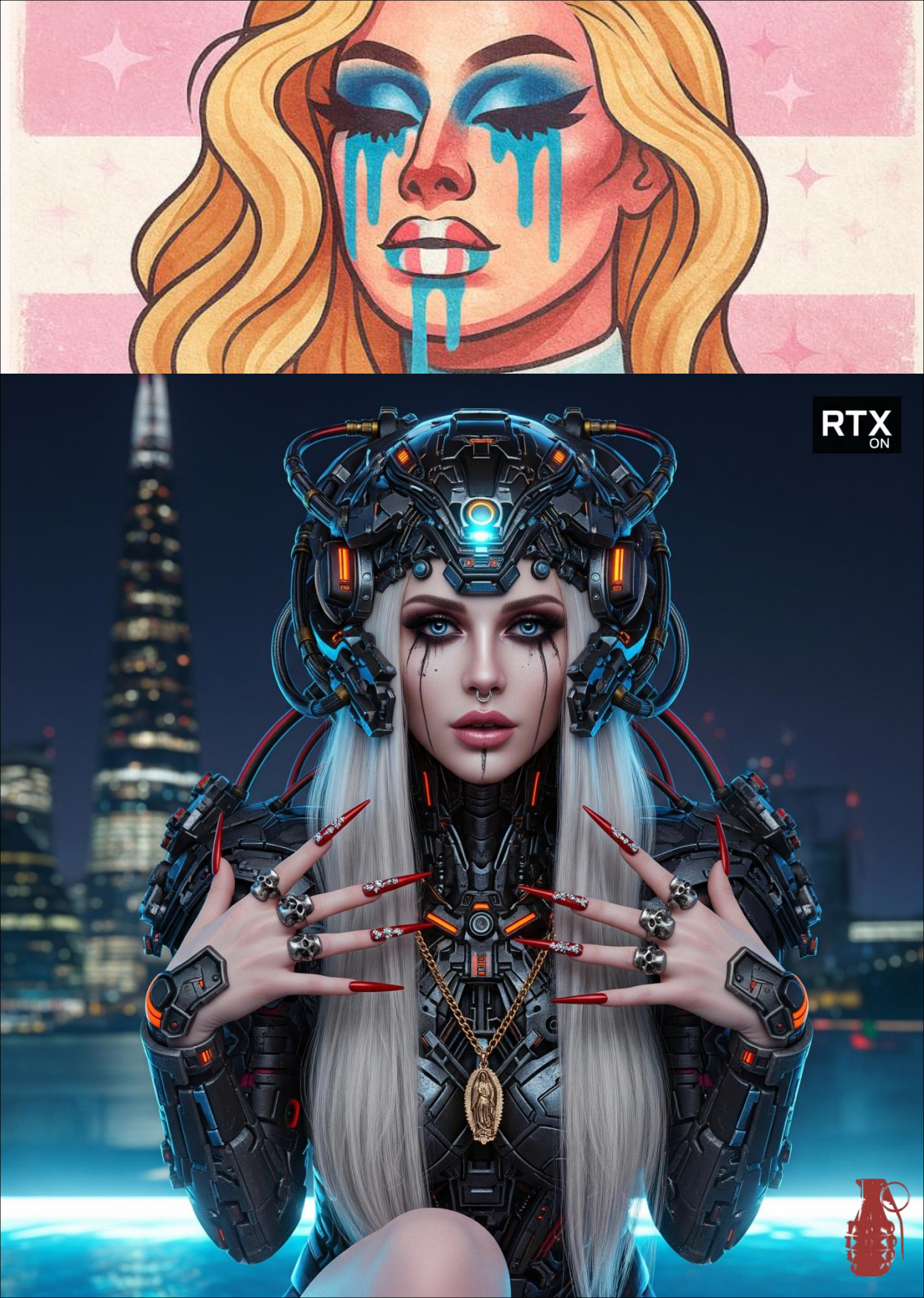
RTX
ON

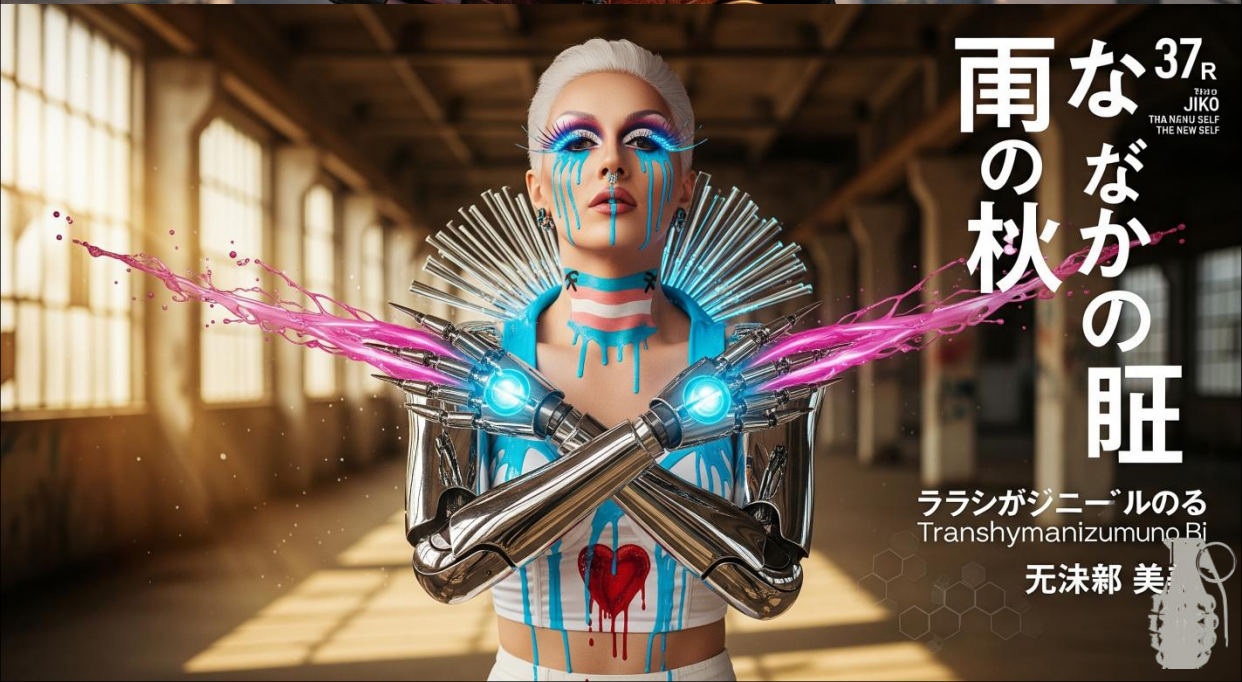
37R
JIKO
THA NEW SELF
THE NEW SELF
なかの
胚
雨の秋
ラシがジニーールのる
Transhymanizumuno Bi

WILLMN

Sokoly

握り締めた声
21世紀
身体闘争

Cyberpunk

Testi di Ballard, Gibson, Sterling, Wright Valmera, Vague Magesine

Attraverso tre

ファラオの奴隷達

都市を止めろ

CITY

都市を止めろ

CITY

KATODIKA

LA TECNOLOGIA ES
EL ESPEJO DEL ALMA
HUMANA

TETRALOGY

Trans-Human Elegance

真実の色

トランスジェンダーの美の力

第21号・2024年 夏